

forslag, som jeg for Resten ikke skal opholde Tinget længe ved, skal jeg ganske i Almindelighed gøre en Bemærkning om min Stilling til Statsbanedrift overhovedet. Jeg er ganske i Almindelighed imod Statsbanedrift, altsaa ogsaa imod, at der bliver anlagt Statsbaner. Jeg tror, og det troede jeg ogsaa den Gang, det skete, at det var uheldigt, at Staten købte de sjællandske Baner. Jeg tror, det havde været bedre, om Staten havde solgt, eller, da den rimeligvis ikke kunde faa noget for dem, havde givet de jydsk-sjydske Jærnbaner bort. Jeg tror, at Statsbanedrift altid vil være et Spild af Kræfter. Alle de Folk, der ere ansatte der ved, føle sig som Embedsmænd, og jeg tror, at Statsbanerne i det hele taget ville være langt dyrere at drive end Privatbanerne. Smidertid gør jeg denne Bemærkning mere for at staa paa en god Fod med min Samvittighed, end fordi jeg tror, at min Opsættelse i saa Henseende i Djebløkket deles af det høje Ting.

Hvad derimod selve Lovforslaget angaar, skal jeg gøre opmærksom paa, at om Hovedpunkterne, nemlig de kjøbenhavnske Banegaardsforhold, kan jeg i overmaade meget dele Mening med det ærede Medlem for Tilsted Aants Bje Balakrebs (N. Andersen), og for saa vidt der er Punkter, hvor jeg for Djebløkket ikke deler Mening med ham, vil jeg dog tage, hvad han siger, under nøjere Overvejelse. Jeg tror som han, at det foreslagte Lovforslag er overmaade dyrt, og at der muligvis kan spares betydeligt. Jeg tror, at saaledes som Forholdene nu ere — hvad han ogsaa antydede — ere de uheldige. At hele Hovedstadens Jærnbaneforbindelse baade til Masned Sund, Korsør, Frederiksfund, Helsingør og Klampenborg kan føres ad det Bar Spor, der ligger mellem Søerne, tror jeg ikke, saaledes at der altsaa maa ske en Udvidelse, og det lader ogsaa til, at alle ere enige derom. Men jeg tror ligesom han, at det vil være heldigt, hvis man beholder den nuværende Banegaard, og hvis man i det hele taget kunde indskrænke de store Udgifter, som dette Forslag forudsætter. Der er hele Landet over for Djebløkket — maaste det vil forandre sig, noget, naar man faar fundet sig paa det og ser, at det ikke kan være anderledes — en Forstrækelse over de uhyre Tal, der her er Tale om. Jeg mener altsaa, at dette Forslag bør tages under nøje Overvejelse, og jeg kan, som sagt, i mange Henseender slutte mig til det ærede Medlem for Tilsted Aants Bje Balakrebs.

De andre Punkter i Lovforslaget, der angaa Banerne her paa Sjælland uden for Rystbanen, skal jeg ikke nærmere omtale, da

jeg mener, der er andre, der ere nærmere dertil. Derimod skal jeg dvæle lidt ved Rystbanen, fordi jeg kender godt til den og har haft en hel Del med den at gøre. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at der har været Tale om denne Rystbane allerede i mange Aar; der er gjort Projekter derom og lavet Planer derom. Jeg maa straks gøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at der mellem denne Bane og alle andre Baner, som der i dette Lovforslag og andre Lovforslag har været Tale om, er en væsentlig Forskel, nemlig den, at Beboerne eller i hvert Fald Beboere, eller Entreprenører eller Spekulanter, eller hvad De ville kalde dem, tilhyde, eller have i alt Fald tilbuddt, at de ville lave denne Bane aldeles gratis. De forlange aldeles intet Tilskud. Jeg har selv for en halv Snes Aar siden henvendt mig selv anden til Indenrigsministeriet om at erholde Koncession paa en saadan Rystbane, og vi havde akkorderet med Beboerne, saaledes at vi kunde faa Jorden til en fastsat Betaling. Til Beboerne regner jeg ogsaa Staten for Statskovenes Vedkommende, og den var man ogsaa muligt kommen overens med, og man forlangte intet Tilskud. Den Gang stod Indenrigsminister Steel for Indenrigsministeriet, og vi henvendte os til ham og spurgte, om vi kunde faa Koncession paa en privat Jærnbane fra Klampenborg til Helsingør. Men dertil svarede Minister Steel, at det kunde vi ikke faa, fordi det vilde blive en Konfurrencebane til Banen fra Helsingør over Frederiksborg til København, men derimod vilde det intet være til Ginder for, at vi kunde søge om Koncession paa en Bane fra Klampenborg Nord paa f. Eks. til Kungälv eller Hørsholm, til et Punkt der, idet det saa ikke efter hans Opsættelse vilde være en Konfurrencebane til Statsbanen. Indenrigsminister Steel forelagde saa ogsaa den 17de November 1883 — saa længe er det altsaa allerede siden — et Lovforslag om Meddelelse af Koncession til Anlæg og Drift af en Jærnbane fra Klampenborg til et Punkt i Nærheden af Kungälv eller Hørsholm. Den Gang florerede Bisnepolitikken, og dette Lovforslag blev sendt i et Begravelsesudvalg og kom altsaa ikke videre. Jeg har senere hvert Aar henvendt mig til Indenrigsministrene. Kammerherre Steel stillede sig bestændig paa den Maade, hvilket ogsaa fremgik af hans Optraeden lige over for dette Lovforslag, at han billigede, at der blev anlagt en privat Jærnbane. Den senere Indenrigsminister, Hr. Finen, talte jeg ogsaa med derom, og siden den Tid har jeg hvert Aar været hos den ærede Indenrigs-